

پایان خلافت داعش یا آغاز بحران؛
سوریه و عراق
پاک سازی می شوند؟

سینا سزبان

سرانجام جنگی که چهار برابر آزادسازی اروپا از دست نازی‌ها زمان برد و ارتش دو کشور و گروه‌های شبه‌نظامی و نیروهای استعماری ایالات متحده، بر بریتانیا و فرانسه و ائتلاف هوایی بیش از ۷۰ کشور را درگیر کرد رو به پایان می‌رود.

روزنامه تلگراف آمریکا نوشت: حدود ۱۶۵۳ روز، داعش بر اساس خلافتی خود خوانده حکومت کرده است. در طول این دوره چهار و نیم ساله بیش از ۱۰ میلیون نفر در مساحتی به اندازه بریتانیا در رنج و بدبختی بودند؛ اما در چند شب گذشته منطقه خلافت آن‌ها رو به نابودی رفته است. روز جمعه (۲۶ بهمن ماه) دولت ترامپ عنوان کرد که طی ۲۴ ساعت کل منطقه پاک سازی می‌شود. به اظهار مقامات ارتش آمریکا به دلیل وجود شهروندان در منطقه، این عملیات کمی بیشتر طول کشید و یکی از فرماندهان ارتش نیروهای دموکراتیک سوریه، گروه کردها به حمایت آمریکا، اعلام کرد که به زودی خبرهای خوبی اعلام می‌کند.

گفته می‌شود کردها به حمایت آمریکا، آن‌ها را در روستای کوچکی در شرق دیرالزور محاصره کرده‌اند. در حالی که خلافت داعش آخرین ساعات خود را سپری می‌کند، سؤالاتی همچنان بی‌پاسخ مانده‌اند. به‌طور مثال رهبر داعش، ابوبکر البغدادی کجاست و سر نوشت گروه‌گانی‌هایی از جمله جان کانتلی، روزنامه‌نگار بریتانیایی به کجا رسید.

در حالی که هیچ اطلاعات موثقی در مورد کانتلی که سال ۲۰۱۲ به دست داعش افتاد، در دست نیست، شایعاتی مبنی بر حضور بغدادی در صحرای انبار در غرب عراق به گوش می‌رسد. سؤال مهم دیگر این است که با هزاران جنگنده داعش و خانواده‌هایشان چه باید کرد. حداقل چهار هزار مرد و زن و کودک خارجی در شمال سوریه در بازداشت کردها هستند. کشورهای غربی از بازپس گرفتن شهروندان خود سر باز می‌زنند.

از طرفی داعش که پایگاه‌های شهری خود را از دست داده است، در بیابان‌های سوریه و عراق جولان می‌دهد و ترس از بازگشت آن‌ها می‌رود. دستگاه‌های اطلاعاتی آمریکا اذعان کرده‌اند که اگر فشار تداوم نداشته باشد، داعش ظرف شش تا ۱۲ ماه دوباره قدرت می‌گیرد و به‌سر ممکن است کنترل مناطق را به دست بگیرد.

صندوق «نجات کودکان»

سالانه ۱۰۰ هزار نوزاد در مناطق جنگ زده جهان کشته شده‌اند.

تعداد میانگین تلفات کودکان در مناطق جنگ زده در سراسر جهان سالانه بیش از ۱۰۰ هزار و باروزانه ۳۰۰ نوزاد است.

بین سال‌های ۲۰۱۳ تا ۲۰۱۷ میلادی دست کم ۵۵۰ هزار تلفات نوزاد زیر یک سال به خاطر درگیری‌ها در ۱۰ منطقه جنگ زده اصلی ثبت شده است.

بر اساس اعلام خیرگزاری آناتولی، این گزارش افغانستان، یمن، سودان جنوبی، جمهوری آفریقای مرکزی، جمهوری دموکراتیک کنگو، سوریه، عراق، مالی، نیجریه و سومالی را به عنوان کشورهای که خطر جنگ بیشترین صدمات را شاهد بودند، ثبت کرده است.

این آمار شامل نوزادانی که مستقیماً درگیری‌ها کشته شده‌اند، نیست بلکه شامل نوزادان و کودکانی است که بر اثر تأثیرات جنگ از جمله گرسنگی، قحطی، شروع بیماری، تخریب بیمارستان و یا تأخیر در ارسال کمک جان باخته‌اند.

در این گزارش آمده است: اگر کودکان زیر پنج سال را نیز در این آمار بگنجانیم تعداد تلفات کودکان به ۸۷۰ هزار کودک افزایش می‌یابد.

این خبریه برآورد می‌کند که نزدیک به ۱۷۵ هزار سرباز یا مبارز در همین دوره پنج ساله در درگیری‌ها کشته شده‌اند.

پاکستان بر سر دوراهی؛

چرا نباید پول سعودی‌ها را گرفت؟

مریم علامه زاده

این هفته محمد بن سلمان، شاهزاده سعودی به پاکستان می‌رود و همراه وی هیئتی ۱۰۰ نفره شامل سرمایه‌گذاران، مقامات دولتی و کارکنان امنیتی عازم این سفر هستند. انتظار می‌رود که نتیجه این سفر سرمایه‌گذاری حجمی ۲۰ میلیارد دلاری عربستان در پاکستان باشد.

طاها صدیقی، روزنامه‌نگار در تبعید پاکستانی در مطلبی برای الجزیره نوشت: به گفته هارون شریف، رئیس هیئت سرمایه‌گذاری پاکستان، سعودی‌ها عمدتاً در بخش انرژی سرمایه‌گذاری می‌کنند و یک پایگاه نفت در ساحل جنوب

غرب پاکستان در شهر گوادر ایجاد می‌کنند. این موضوع چهار ماه بعد از اعلام کمک شش میلیارد دلاری سعودی‌ها به پاکستان در جریان سفر ماه اکتبر عمران خان، نخست‌وزیر جدید پاکستان به عربستان رخ می‌دهد. سفر عمران خان مصادف با ماجرای قتل خاشقچی و منزوی شدن عربستان از سوی جامعه بین‌الملل و شکست این کشور در کنفرانس جذب سرمایه‌گذاری خود بود.

نخست‌وزیر پاکستان در این اجلاس شرکت کرد و پادشاه خوش خدمتی خود را دریافت کرد؛ اما حتی این کمک چند میلیارد دلاری هم به قدری کافی نبود که بحران بدهی پاکستان را جبران کند. حال سعودی‌ها وعده سرمایه‌گذاری

چند میلیارد دلاری دیگری داده‌اند که می‌تواند کشور را از این بحران خارج کند؛ اما چنین اعتباراتی احتمالاً بدون شروط و عطفات نامی شوند.

عربستان سعودی منافع استراتژیکی در پاکستان دارد چرا که این کشور هم‌مرز با ایران، دست‌ریاض را به منطقه نزدیک‌تر می‌کند. بسته‌های حمایتی سعودی‌ها و وعده‌های سرمایه‌گذاری برای خریدن دولت پاکستان و متقاعد کردن مقامات برای چشم‌پوشی از اقدامات مخرب سعودی‌ها در مرزهای این کشور است.

وعده‌های مالی سعودی‌ها موضوع جدیدی در روابط پاکستان-سعودی نیست. در چند دهه گذشته، اسلام‌آباد همواره روابط خود را با ریاض حفظ

وابستگی پاکستان به پول سعودی‌ها برای حفظ اقتصاد منجر به سکوت سیاست‌مداران این کشور در مورد اعتبارات مسئله‌دار کشور شده است. عمران خان پیش‌تر اعتراف کرده بود که نمی‌تواند دست‌ر‌د به سرمایه‌گذاری و کمک سعودی‌ها بپذیرد؛ اما پاکستان بابت پول سعودی چه‌بهایی باید بپردازد؟

در حالی که سرمایه‌گذاری خارجی خوشایند است، عمران خان باید به بن‌سلمان بگوید که ثبات داخلی خود را نمی‌فروشد؛ زمان آن رسیده که اسلام‌آباد روابط چند دهه‌ای مالی خود با ریاض را بازبینی کند.

عربستان سعودی منافع استراتژیکی در پاکستان دارد چرا که این کشور هم‌مرز با ایران، دست‌ریاض را به منطقه نزدیک‌تر می‌کند. بسته‌های حمایتی سعودی‌ها و وعده‌های سرمایه‌گذاری برای خریدن دولت پاکستان و متقاعد کردن مقامات برای چشم‌پوشی از اقدامات مخرب سعودی‌ها در مرزهای این کشور است.

این حرکات است، دولت پاکستان هم همواره مورد مذمت برای ظلمی است که به شیعیان می‌رود. آژانس‌های امنیتی پاکستان تاکنون اقدام جسیدی برای محافظت از این افراد انجام نداده‌اند و همین امر سازمان‌های بین‌المللی را بر آن داشته که دولت پاکستان را مقصر بدانند. وابستگی پاکستان به پول سعودی‌ها برای حفظ اقتصاد منجر به سکوت سیاست‌مداران این کشور در مورد اعتبارات مسئله‌دار کشور شده است. عمران خان پیش‌تر اعتراف کرده بود که نمی‌تواند دست‌ر‌د به سرمایه‌گذاری و کمک سعودی‌ها بپذیرد؛ اما پاکستان بابت پول سعودی چه‌بهایی باید بپردازد؟

در حالی که سرمایه‌گذاری خارجی خوشایند است، عمران خان باید به بن‌سلمان بگوید که ثبات داخلی خود را نمی‌فروشد؛ زمان آن رسیده که اسلام‌آباد روابط چند دهه‌ای مالی خود با ریاض را بازبینی کند.

تحلیل

بن‌بستی دیگر برای آمریکا

انزوای آمریکادرورشو

سیدمحمد میرزاحمدزاده

در جریان کنفرانس امنیت خاورمیانه که هفته گذشته برگزار شد، ایالات متحده یک نمایش غیر دیپلماتیک تمام‌عیار را به روی صحنه برد و تلاش کرد جهانیان را همسو با سیاست‌های خصمانه دولت ترامپ علیه ایران همراه کند؛ اما در نهایت به‌جای همسو کردن متحدان بر اساس دلایل مشترک، دولت آمریکا صرفاً از هم گسیختگی بین ایالات متحده و شرکای غربی اروپایی خود را بیشتر عیان کرد و با دست‌وپا چلفتی، نکات توافقی با ایران را زیر سؤال برد.

فریدا گیتیسی، تولیدکننده و گزارشگر پیشین سی‌ان‌ان و ستون‌نویس برجسته در یادداشتی برای سی‌ان‌ان در تشریح آنچه در جریان اجلاس ورشو گذشت، از انزوای آمریکا و شکست سیاست‌هایش علیه ایران گفته است و نوشته که با وجود همسو بودن ایالات متحده و اتحادیه اروپا علیه ایران، سیاست‌های ناپرخنده ترامپ منجر به شکاف بین دو طرف شده است و اجلاس ورشو نمایشی از این شکاف بود. وی در عین حال به شکل‌گیری ائتلاف جدیدی در خاورمیانه بین اعراب و رژیم صهیونیستی اشاره می‌کند و می‌نویسد با وجود تنش‌هایی که هر روز بین اروپا و آمریکا تشدید می‌شود، اتحاد جدید آمده است که به‌مانند و فارغ از انتخاب ترامپ در انتخابات ۲۰۲۰ یا نتایج آن در انتخابات آینده است. شاید این اتحاد مناسبات خاورمیانه صهیونیستی، شاید این اتحاد مناسبات خاورمیانه را به هم‌زیستن نشستن وزارت‌های ورشو همچون نوری یکی دیگر از جنبه‌های جدید تاریک دیپلماتیک در خاورمیانه انداخت؛ جایی که شاهد تغییرات فزاینده اولویت‌های منطقه‌ای هستیم. برخی از کشورهای عرب‌سنی بیشتر نگران ایران هستند تا موضوعات دیگر؛ که این مسئله آن‌ها را بیشتر با صهیونیست‌ها همسو می‌کند، دولتی که آن‌ها در طول تاریخ همواره، حداقل در اذهان عمومی از آن اجتناب می‌کردند.

روی هم رفته بیش از ۶۰ کشور در جریان کنفرانسی که به میزبانی کشور لهستان و بلجیوم

وزارت امور خارجه ایالات متحده برگزار شده بود، حضور یافتند؛ اما اعداد همیشه گویای اهمیت یک موضوع دیپلماتیک نیستند، چه بسا که متحدان کلیدی سازمان ناتو همچون فرانسه و آلمان به فرستادگان رده میانه خود در این اجلاس انگفا کرده بودند.

پاکت بوتین به‌رورشو

در حالی که ایالات متحده در حال برگزاری نمایش نقشه دیپلماتیک خود برای خاورمیانه بود، ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه نیز ضد برنامه خود اتر تیب داده بود. در شهر تفریخی ساحلی سوچی، پوتین میزبان گروهی صمیمی و خودمانی‌تر بود که بر سر آینده کشور سوریه با رهبران ترکیه و ایران مذاکره می‌کردند. از طرفی نشست سوچی منجر به تشدید خشم اروپا از اجلاس ورشو گذشت، از آنروای آمریکا و شکست سیاست‌هایش علیه ایران گفته است و نوشته که با وجود همسو بودن ایالات متحده و اتحادیه اروپا علیه ایران، سیاست‌های ناپرخنده ترامپ منجر به شکاف بین دو طرف شده است و اجلاس ورشو نمایشی از این شکاف بود. وی در عین حال به شکل‌گیری ائتلاف جدیدی در خاورمیانه بین اعراب و رژیم صهیونیستی اشاره می‌کند و می‌نویسد با وجود تنش‌هایی که هر روز بین اروپا و آمریکا تشدید می‌شود، اتحاد جدید آمده است که به‌مانند و فارغ از انتخاب ترامپ در انتخابات ۲۰۲۰ یا نتایج آن در انتخابات آینده است. شاید این اتحاد مناسبات خاورمیانه صهیونیستی، شاید این اتحاد مناسبات خاورمیانه را به هم‌زیستن نشستن وزارت‌های ورشو همچون نوری یکی دیگر از جنبه‌های جدید تاریک دیپلماتیک در خاورمیانه انداخت؛ جایی که شاهد تغییرات فزاینده اولویت‌های منطقه‌ای هستیم. برخی از کشورهای عرب‌سنی بیشتر نگران ایران هستند تا موضوعات دیگر؛ که این مسئله آن‌ها را بیشتر با صهیونیست‌ها همسو می‌کند، دولتی که آن‌ها در طول تاریخ همواره، حداقل در اذهان عمومی از آن اجتناب می‌کردند.

روای هم‌رفته بیش از ۶۰ کشور در جریان کنفرانسی که به میزبانی کشور لهستان و بلجیوم برگزار شده بود، حضور یافتند؛ اما اعداد همیشه گویای اهمیت یک موضوع دیپلماتیک نیستند، چه بسا که متحدان کلیدی سازمان ناتو همچون فرانسه و آلمان به فرستادگان رده میانه خود در این اجلاس انگفا کرده بودند.

اما به‌طور مشخص در نهایت اجلاس چیزی جز